

عنوان مقاله:

ارزیابی ویژگی های فردی رانندگان حمل و نقل همگانی بر واکنش نسبت به وضعیت روسازی معابر شهری

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات مدیریت ترافیک، دوره 15، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

محمد مهدی خیبری - دانشگاه یزد-دانشکده مهندسی عمران

سارا سرفراز - دانشکده عمران، دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

پلیس راهور، مهم ترین اقدام را برای کاهش آمار حوادث رانندگی به ترتیب اصلاح معابر و ایمنی راه، ارتقای ایمنی خودروها، اعمال قانون شدیدتر و آموزش عمومی می داند. از طرفی جسم جاده و روسازی، بخش اصلی تشکیل دهنده جاده هستند. نامناسب بودن مسیرها و خرابی سطح بر الگوی رفتار فردی و نحوه عکس العمل رانندگان وسایل نقلیه همگانی، به دلیل عبور مکرر از معابر شهری و سطح روسازی، تاثیر می گذارند. تحقیق حاضر از نظر نوع، کاربردی و از نظر روش، توصیفی-پیمایشی است. در این مطالعه دیدگاه ۳۰ نفر از رانندگان تاکسی و اتوبوس با کمک پرسش نامه جمع آوری شد و نحوه واکنش به خرابی های معابر شهری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته های این تحقیق نشان می دهد که میزان تجربه رانندگی آنها بر اولویت مرمت مسیرهای عبوری وسایل نقلیه عمومی تاثیر دارد. درخصوص رانندگان اتوبوس رانی، برای موقعیت های تعمیر و نگه داری روسازی معابر شهری، بیش از ۵۵ درصد با صبر و انتظار برای مرمت روبه موافق بودند. جمع بندی نتایج این مطالعه، توجه دادن مسئولان شهری به مسئله کیفیت روبه مسیرهای مورد استفاده وسایل نقلیه عمومی را مورد تاکید قرار می دهد. هم چنین نتایج، توجه به آموزش های رانندگان وسایل نقلیه همگانی در جهت اصلاح الگوهای رفتاری توسط مدیران مرتبط با همکاری پلیس راهور از ضروریات اصلاح نظم و بهبود مدیریت ترافیک می داند. به نظر پاسخ دهندگان، بیشترین خرابی در محل تقاطع ها در روبه معابر شهری مشاهده می شود، به عبارت دیگر، بیشترین تاثیرگذاری نامطلوب روحی بر رانندگان، خرابی روسازی در محل تقاطع ها است.

کلمات کلیدی:

پلیس راهور، مدل های گروه بندی داده ها، مشخصه فردی، حمل و نقل همگانی، وضعیت روسازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1901343>

